

дава. Диньо и Гуджо ще стоятъ въ кжши. Тъй ли е?

— Тъй е, бате Сава! — отговори дружината нажалена.

— Тъй — ама ме гледате, като пребити! Кой ни е кривъ! Който иска всъки день разни работи — топки, шоколатени лотарии, балончета, който иска всъка недѣля кино — да си печели самъ. И да не въздиша. Разбрахте ли?...

Дружината виновно наведе очи.

— Пъкъ който иска, може и друго, — продължи Савата. — Всичко може, стига човѣкъ да иска. Ама, — махна съ ржка той, — защо ли си хабя думитъ. Не ви бива за нищо, пискуни такива!... Колко съмъ мислилъ азъ, ама не ви бива и нищо нѣма да излѣзе... А пъкъ да поискате само — и Балканъ, и море, че и София може да видите. И цѣло лѣто царски да прекарате. Ама нѣма да ви кажа! Ядъ ме е на васъ, и туй за туй!...

— Пъкъ ти кажи, бате Сава, — обади се страхливо Асенъ, — щомъ думашъ, че е лесно — защо да не стане...

— Аха-а! Видишъ ли го ти него! Лесното търси! Ами ако не е лесно? Ако е по-мжчно? Тамъ ви нѣма! — Юнаци, а? Нѣма да ви кажа! Не ща!